

URZĄD MIASTA I GMINY
27-440 Cmielów
WPŁYNĘŁO

D
N
I
A

10. CZE. 2013

L. dz. 3212
Załącz.
Podpis

Kielce, 2013.06.05

Znak: SKO.PZ-71/2127/144/2013

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach w składzie orzekającym:

Przewodnicząca: Irena Bałchanowska-Janus /sprawozdawca/

Członkowie: Róża Kowalkowska- Zmarzlik

Marta Malesza

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 05.06.2013r. odwołań złożonych przez: Państwo Iwonę i Piotra Rusinowicz oraz P.Danutę Grabowską – działającą przez pełnomocnika adwokata Wojciecha Sieniawskiego od decyzji Burmistrza Cmielowa z dnia 29 marca 2013r. znak: UAN.6733.2.2012 w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, polegającej na budowie odcinka gazociągu wysokiego ciśnienia DN500 relacji Sandomierz – Ostrowiec Św. wraz z linią światłowodową i odcinkami gazociągu wysokiego ciśnienia DN 80 i DN 50 przebiegających przez:

Obręb Cmielów-działki nr :2276, 2258/9, 760/2, 759, 758, 757, 760/7,

Obręb Brzóstowa – działki nr :1034, 1035, 1033, 971, 972, 883, 855, 970, 973, 974, 975, 963, 965, 966, 967, 969, 684, 695, 694, 691, 692, 693, 1032, 1030/5, 1030/3, 1031, 1029, 1030/2, 1036, 1037, 1038, 1025, 1024/2, 1026, 1027/2, 1027/1, 1028, 1011,

Obręb Grójec- działki nr :240/17, 240/16, 240/7, 240/6, 240/12, 240/11, 257/2, 258, 259/1, 259/2, 259/3, 260/4, 260/5, 260/2, 260/3, 261/1, 261/2, 262/1, 262/2, 262/3, 262/4, 262/5, 263/4, 263/1, 263/2, 263/3, 264/1, 264/2, 265/6, 257/1, 362, 363, 254/2, 254/3, 254/1, 255/1, 255/2, 256,

Obręb Jastków –działki nr: 786, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 745, 54, 58, 61, 63/2, 63/1, 65, 67, 69, 71, 73, 75, 80, 81, 82, 83/1, 83/2, 85, 99, 102, 105, 107, 110, 113, 116, 118/2, 123, 133, 134/1, 136, 94/1,

Obręb Wojnowice –działki nr: 30, 31, 32, 33/3, 37, 69/2, 282, 290, 305, 306, 307, 33/6, 26/2, 61/3, 61/4, 134, 33/5, 313,

Obręb Wólka Wojnowska –działki nr: 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 390, 351, 352, 353, 354, 355, 357/1, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 390, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410/1, 410/2, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444/1, 444/2, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 463/1, 464, 465, 466, 467, 510, 512/1, 513, 514, 515, 517, 518, 520, 521, 528, 529, 530, 531, 709, 710, 711, 713, 714, 715, 716, 719, 721, 722, 724, 725, 727, 728, 729, 732, 774, 806/2, 882, 907,

– na podstawie art.138 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., poz .267)

- Utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji.

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30.03.2012r., złożonego przez Karpacką Spółkę Gazownictwa, Sp. z o.o. w Tarnowie, Oddział Zakład Gazowniczy w Kielcach, 25-550 Kielce, ul. Loefflera 2, reprezentowaną przez pełnomocnika Panią Stanisławę Jeż oraz po uzupełnieniu tego wniosku, oraz po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Burmistrz Ćmielowa decyzją z dnia 29 marca 2013r. znak: UAN.6733.2.2012 ustalił lokalizację inwestycji celu publicznego, dla przedsięwzięcia opisanego w rozstrzygnięciu.

Od decyzji organu I instancji wnieśli odwołanie: Państwo Iwona i Piotr Rusinowicz oraz P.Danuta Grabowska – działająca przez pełnomocnika - adwokata Wojciecha Sieniawskiego.

Państwo Iwona i Piotr Rusinowicz zarzucili w swoim odwołaniu z dnia 18.04.2013r., iż: - decyzja organu I instancji nie uwzględnia wniosków dot. przesunięcia projektowanego gazociągu w kierunku torów kolejowych,

- budowa gazociągu utrudni planowaną zabudowę działki nr ewid. 759,
- Załącznik graficzny decyzji nie wskazuje trasy przebiegu projektowanego gazociągu, a jedynie teren równoległy do pasa drogowego o szerokości od 37 do 48m/, co pozwala inwestorowi realizację inwestycji w dowolnym miejscu w wyznaczonym obszarze,
- decyzja narusza art.1 ust.2 pkt.1, 2 i 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z art. 15 ust.2 ustawy oraz art. 54 pkt. 2 lit.d
- decyzja narusza art. 7 kpa.

Pani Danuta Grabowska – działająca przez adwokata Wojciecha Sieniawskiego wniosła o uchylenie w całości decyzji wydanej przez organ I instancji i umorzenie postępowania w przedmiotowej sprawie, ewentualnie o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w pierwszej instancji oraz zarzuciła:

- naruszenie normy art. 51 ust.1 pkt.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez błędne określenie charakteru planowanej inwestycji,
- naruszenie art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w związku z art. 50 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez niewłaściwe określenie inwestycji polegającej na budowie nitki gazociągu DN 80 uznając go za inwestycję o charakterze celu publicznego,
- naruszenie normy art. 106 § 1 Kpa, w związku z art. 51 ust.1 pkt.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez brak uzgodnień z marszałkiem województwa,
- naruszenie art. 52 ust.2 pkt.1, w związku z art. 3 pkt.3a ustawy prawo budowlane, poprzez załączenie do wniosku o wydanie decyzji mapy zasadniczej w niewłaściwej skali, z uwagi na liniowy charakter inwestycji,
- naruszenie normy art. 51 ust.3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z uwagi na to, iż inwestycja obejmuje obszar więcej niż jednej gminy i w tym zakresie organ nie dokonał procedury porozumień z zainteresowanymi wójtami, burmistrzami albo prezydentami miast,
- naruszenie normy przepisu art. 10 §1 Kpa, z uwagi na fakt, iż w toku postępowania zostały załączone do akt sprawy nowe dokumenty, o którym to fakcie strony nie zostały poinformowane, celem wypowiedzenia się, co do ostatecznie zebranego materiału dowodowego.

Dokonując na podstawie art. 138 k.p.a. prawnej i merytorycznej oceny zasadności podjętego rozstrzygnięcia, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach po dokonaniu analizy akt zważyło, co następuje:

Zgodnie z art. 53 ust. 6 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 2012, poz.647 z późn. zm./ odwołanie od decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

Po zapoznaniu się ze złożonymi odwołaniami od decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego Kolegium uznało, że ww. odwołania czynią zadość wymaganiom określonym wyżej cytowanym przepisem, bowiem określają zarzuty odnoszące się do decyzji, określają istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazują dowody uzasadniające to żądanie.

Uprzednio wydaną w sprawie decyzją z dnia 30.10.2012r. znak: SKO.PZ-71/4160/404/2012 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach uchyliło w całości decyzję Burmistrza Ćmielowa z dnia 21.08.2012r., Znak: UAN.6733.2.2012 w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, polegającej na budowie odcinka gazociągu wysokiego ciśnienia DN500 relacji Sandomierz – Ostrowiec Św. wraz z linią światłowodową przebiegającego przez obręb Ćmielów, obręb Brzóstowa, obręb Grójec, obręb Jastków, obręb Wojnowice, obręb Wólka Wojnowska i przekazało sprawę do ponownego rozpoznania.

Obecnie w trybie odwoławczym rozpoznawana jest decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dla w.w inwestycji Burmistrza Ćmielowa z dnia 29 marca 2013r. znak: UAN.6733.2.2012.

W ocenie Kolegium, aktualnie uchybienia wskazane w poprzedniej decyzji Kolegium zostały wyeliminowane, natomiast decyzja Burmistrza Ćmielowa z dnia 29 marca 2013r. znak: UAN.6733.2.2012 odpowiada prawy i nie zawiera istotnych uchybień kwalifikujących ją do zmiany lub uchylenia.

Sprawy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego uregulowane zostały w ustawie z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.03.80.717). Stosownie do treści art. 4 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy dalej powoływanej również jako upzp, w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, określenie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym lokalizację inwestycji celu publicznego ustala się w drodze decyzji o lokalizacji celu publicznego. Doprecyzowanie tej regulacji stanowi art. 50 ust. 1 zd. 1 upzp, zgodnie z którym inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku - w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

W rozpoznawanej sprawie wnioskiem z dnia 30.03.2012 roku (uzupełnionym w dniu 25.04.2012r. oraz w dniu 03.12.2012r., 27.12.2012r., 02.01.2013r., 20.03.2013r.), pełnomocnik Karpackiej Spółki Gazownictwa Sp. z o.o. w Tarnowie wystąpił do Burmistrza Ćmielowa o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji polegającej na budowie: gazociągu wysokiego ciśnienia DN 500 PN 6.3MPa MOP 6,0.0MPa o długości około 6140 metrów, budowie gazociągu wysokiego ciśnienia DN 80 i włączenie go do gazociągu, który zasila Zakład Porcelany „Ćmielów”, o długości około 716m, budowie

gazociągu wysokiego ciśnienia DN 50, który zasili stację redukcyjno-pomiarową I stopnia w Ćmielowie o długości 740m, zespołu włączeniowego gazociągu wysokiego ciśnienia DN 50 do gazociągu DN 500, budowie kabla światłowodowego do technicznej obsługi gazociągu, zabudowie na gazociągach zespołów zaporowo-upustowych(ZZU), budowie kolumn wydmuchowych, budowie infrastruktury towarzyszącej i oznakowania trasy gazociągu. Organ I instancji, rozpoznając złożony wniosek, uznał wnioskowane zamierzenie jako inwestycję celu publicznego.

Aktualnie przed wydaniem rozstrzygnięcia przed Kolegium organ I instancji wyeliminował uchybienia postępowania wskazane w poprzedniej decyzji Kolegium oraz przed rozpoznaniem sprawy przez Kolegium uzyskał wszelkie uzgodnienia wymagane art.53 ust.4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz umożliwił stronom postępowanie zapoznanie się z całym materiałem dowodowym przed wydaniem decyzji Kolegium.

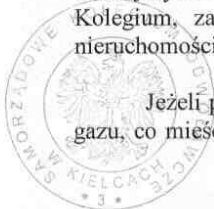
W ocenie Kolegium wnioskowana inwestycja, w całości stanowi inwestycję celu publicznego. W orzecznictwie sądów administracyjnych prezentowany jest pogląd, że pojęcie celu publicznego, jakim posługuje się ustawa o gospodarce nieruchomościami nie jest dowolne i przy jego interpretacji nie można odwoływać się do potocznego, czy też ogólnego jego znaczenia. Ustawodawca w art. 6 tej ustawy ustalił katalog celów publicznych w rozumieniu ustawy o gospodarce nieruchomościami i jest to katalog konkretny i zamknięty w tym sensie, że jego pkt. 10 – inne cele – to tylko cele określone w odrębnych ustawach. Aby więc mówić o celach publicznych należy znaleźć cel wyrażony w art. 6 pkt. 1-9b ustawy o gospodarce nieruchomościami, albo cel określony jako publiczny w innej ustawie.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 08.11.2000 roku sygn.akt I SA 1986/99-LEX nr 75560 celami publicznymi są cele, których realizacja służy ogółowi i jest przeznaczona dla zaspokojenia potrzeb powszechnych a realizatorami tych celów są jednostki organizacyjne lub osoby reprezentujące Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego.

Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego jest decyzją administracyjną w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego. Jednocześnie wskazać przy tym należy, że ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadza szczególne warunki i wyłączenia w stosunku do reguł ogólnych określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego zarówno w stosunku do samej decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jak i poprzedzającego jej wydanie postępowania.

W ocenie Kolegium, bezspornym w sprawie jest fakt, że budowa wnioskowanego gazociągu stanowi realizację inwestycji celu publicznego. Zgodnie bowiem z ww. art. 6 pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami celami publicznymi w rozumieniu ww. ustawy są budowa i utrzymywanie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń. Niezasadny jest zatem, w ocenie Kolegium, zarzut odwołania dotyczący naruszenia art. 6 pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Jeżeli planowana inwestycja ma na celu dostarczenie odbiorcom na terytorium gminy gazu, co mieści się w zadaniach własnych gminy, to okoliczność, że inwestycja ta w swym

przebiegu obejmie wycinek terytorium gminy, a nie wszystkie lub większość położonych na jej terytorium nieruchomości, nie może stać na przeszkodzie uznania tej inwestycji za inwestycję celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 u.p.z.p., skoro pośrednio ma znaczenie dla całej społeczności lokalnej stanowiąc przejaw realizacji zadań własnych gminy.
LEX nr 1251986

Zatem ocenić należy, iż organ I instancji zasadnie zakwalifikował wnioskowane przedsięwzięcie jako inwestycję celu publicznego.
Zatem niezasadny jest zarzut odwołania, kwestionujący budowę w.w. gazociągu, jako inwestycji celu publicznego.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 pkt 1 oraz art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717, ze zm.), rozmieszczenie inwestycji celu publicznego następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego; a w przypadku braku planu, lokalizację inwestycji celu publicznego ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Dla terenu planowanej inwestycji brak jest planu miejscowego, zatem w celu możliwości realizacji zamierzonego przedsięwzięcia koniecznym jest ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy w odniesieniu do inwestycji celu publicznego o znaczeniu powiatowym i gminnym decyzję wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta, zaś ustalenie lokalizacji takiej inwestycji następuje na wniosek inwestora. Tym samym organ administracyjny był związany granicami wniosku.
Skoro pełnomocnik inwestora we wniosku określił teren inwestycji, to tylko w odniesieniu do tego terenu mogła być wydana decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego.

W ocenie Kolegium niezasadny jest zarzut odwołania dotyczący naruszenia art. 51 ust.1 pkt.1 ustawy, poprzez błędne określenie charakteru i znaczenia wnioskowanej inwestycji.

Podkreślenia wymaga, iż stosownie do treści art. 52 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, **ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego następuje na wniosek inwestora**. Z w/w przepisu prawa wynika zatem, iż to inwestor decyduje o charakterze wnioskowanej inwestycji.

Postępowanie w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu, a nie z własnej inicjatywy organu orzekającego. To wnioskodawca ma wyłączne prawo do kształtowania treści swojego żądania zawartego we wniosku. Wnioskodawca obowiązany jest bowiem złożyć wniosek w formie czyniącej zadość wymaganiom określonym w przepisie art. 52 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W analizowanej sprawie wniosek inwestora dotyczy inwestycji usytuowanej na terenie gminy Ćmielów.

W sprawach ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego organ administracji publicznej nie ma kompetencji do dokonywania zmiany żądania strony, ani w zakresie przedmiotu zamierzenia, którego wniosek dotyczy, ani co do jego lokalizacji. (takie stanowisko zaprezentował WSA w Krakowie w wyroku o sygn. akt. II SA/Kr 1221/11).

W związku z powyższym, niezasadny jest, w ocenie Kolegium, także zarzut odwołania dotyczący naruszenia art. 51 ust.3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z tytułu braku porozumień z wójtami i burmistrzami albo prezydentami miast oraz braku uzgodnienia z marszałkiem województwa.

Skoro, organ administracji publicznej nie ma kompetencji do dokonywania zmiany żądania strony, ani w zakresie przedmiotu zamierzenia, którego wniosek dotyczy, ani co do jego lokalizacji, to w sytuacji, kiedy wniosek wskazuje, iż planowana inwestycja ma znaczenie powiatowe, to w sprawie zastosowanie ma art. 51 ust.1 pkt.2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, i jednocześnie nie ma wymogu uzgodnienia inwestycji z marszałkiem województwa.

Nadesłane akta sprawy dokumentują, iż wnioskowana inwestycja poprzedzona została decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja ta dotyczy większego zamierzenia inwestycyjnego nazwanego budową gazociągu wysokiego ciśnienia DN500 relacji Sandomierz – Ostrowiec Świętokrzyski, z którego jedynie część objęta jest w/w decyzją Wójta Gminy Ćmielów. W/w decyzja zakończona została w odrębnym postępowaniu.

W myśl art. 52 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego następuje na wniosek inwestora. Szczególnie wymogi wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego określa ust. 2 tego przepisu, który uzupełnia ogólne zasady postanowienia art. 63 § 2 k.p.a.

Stosownie do art. 52 ust. 2 ww. ustawy wniosek ten zawiera określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionym na kopii mapy zasadniczej, lub w przypadku jej braku, na kopii mapy katastralnej, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, określających teren którego wniosek dotyczy, i obszaru, na którym ta inwestycja będzie oddziaływać, **w skali 1:500 lub 1:1000**, a w stosunku do inwestycji liniowych **również w skali 1:2000** oraz charakterystykę inwestycji.

Z treści znajdującej się w aktach administracyjnych mapy dołączonej do wniosku przez inwestora wynika, iż są to mapy, przyjęte do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, sporządzone w skali 1:1000 - o jakiej stanowi powołany wyżej art.52 ust.2. Określono na niej granice terenu objętego wnioskiem, jak też wskazano proponowany przebieg gazociągu. Mapy w skali 1: 1000 stanowią załączniki do decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Niezasadny jest zarzut odwołania dotyczący naruszenia art. 52 ust.2 pkt.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez załączenie do wniosku map w niewłaściwej skali, z uwagi na liniowy charakter inwestycji. Podkreślenia wymaga, iż w myśl art. 52 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego następuje na wniosek inwestora. Stosownie do art. 52 ust. 2 ww. ustawy, wniosek winien określać granice terenu objętego wnioskiem, przedstawione na kopii mapy zasadniczej, lub w przypadku jej braku, na kopii mapy katastralnej, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, obejmujących teren, którego wniosek dotyczy, i obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, w skali 1:500 lub 1:1000, a w stosunku do inwestycji liniowych **również w skali 1:2000**.

Treść w/w przepisu nie nakłada obowiązku, aby w przypadku inwestycji liniowych jedyną możliwą skalą była skala 1:2000, a wręcz przeciwnie daje wybór trzech skali mapy, tj.: 1:500, 1:1000 i 1:2000. Skoro wniosek inwestora został złożony na mapie w skali 1:1000, to w/w przepis prawa nie został naruszony.

W ocenie Kolegium w/w załączniki graficzne nie naruszają treści art. 52 ust.2 pkt.1 ustawy, a

w związku z tym nie naruszają także treści art. 54 pkt.3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i zarzuty odwołania w tym zakresie są niezasadne.

Z analizy złożonego w sprawie wniosku wynika, że przedmiotowy gazociąg wysokiego ciśnienia zaprojektowany został także na terenie działek indywidualnych.

W ocenie Kolegium, niezasadny jest także aktualnie zarzut odwołania dotyczący naruszenia art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w związku z art. 50 ustaw o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez uznanie nitki gazociągu Dn 80 za inwestycję o charakterze celu publicznego. We wniosku z dnia 30.03.2012r. Inwestor określił zakres planowanej inwestycji polegającej na budowie: gazociągu wysokiego ciśnienia DN 500 PN 6.3MPa MOP 6,0MPa o długości około 6140 metrów, budowie gazociągu wysokiego ciśnienia DN 80 i włączenie go do gazociągu, który zasila Zakład Porcelany „Ćmielów”, o długości około 716m, budowie gazociągu wysokiego ciśnienia DN 50, który zasili stację redukcyjno-pomiarową I stopnia w Ćmielowie o długości 740m, zespołu włączeniowego gazociągu wysokiego ciśnienia DN 50 do gazociągu DN 500, budowie kabla światłowodowego do technicznej obsługi gazociągu, zabudowie na gazociągach zespołów zaporowo-upustowych(ZZU), budowie kolumn wydmuchowych, budowie infrastruktury towarzyszącej i oznakowania trasy gazociągu. Aktualnie przed wydaniem decyzji pełnomocnik inwestora scharakteryzował precyzyjnie odcinki gazociągu wysokiego ciśnienia DN 80 o długości około 716m oraz gazociągu wysokiego ciśnienia DN 50 o długości 740m.

Realizowanie przesyłu gazu jest celem publicznym, również zasięg inwestycji ma znaczenie ponadlokalne - odcinek służy zastąpieniu starego gazociągu DN 300, który bliski jest „śmierci technicznej”- nowym.

Odcinek DN 80 o długości 716m jest integralną częścią inwestycji i ze względów techniczno - ekonomicznych nie może być wykonany odrębnie ze względu na procedury niezbędne w celu opróżnienia odcinka gazociągu na długości którego następuje wpięcie. Spowodowałoby to konieczność wstrzymania dostaw gazu odbiorcom zasilanym z DN 500, który z założenia ma pracować bez przerw. Stacja redukcyjno pomiarowa znajduje się *na terenie Zakładów Porcelany, natomiast wpięcie do gazociągu nastąpi poza terenem fabryki przed stacją redukcyjno – pomiarową* i gazociąg DN 80 realizował będzie zasilanie stacji redukcyjno pomiarowej, a w konsekwencji realizację dostaw dla zakładu. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 2011r. II OSK 672/2011 - Inwestycją o znaczeniu lokalnym może być także inwestycja o cechach interesu prywatnego (grupowego), która swoim zakresem służy węższemu kręgowi mieszkańców gminy ale pośrednio ma znaczenie dla całej gminy. Ponieważ Zakład Porcelany jest największym pracodawcą na terenie gminy z pewnością jego funkcjonowanie ma kluczowe znaczenie dla gminy Ćmielów, wobec czego pośrednio zaspokaja interesy dużej części mieszkańców gminy i ich rodzin. Dodatkowo należy zauważyć, to przebudowa następuje nie na wniosek odbiorców gazu a ze względów technicznych na wniosek dostawcy realizującego budowę (wymianę wybudowanej w 1937 r) całej sieci.

Gazociąg DN 50 o długości 740m zasili stację redukcyjno-pomiarową w Ćmielowie przy drodze wojewódzkiej nr 755 od strony miejscowości Wólka Wojnowska, umożliwiając dostawę gazu dla miasta i sąsiednich miejscowości.

Planowana inwestycja – objęta wnioskiem inwestora na terenie gminy Ćmielów została uznana przez organ I instancji jako inwestycja celu publicznego o znaczeniu powiatowym.

Jak wynika z decyzji organu I instancji, projektowany gazociąg nie może "przebiegać" po tej samej nitce co DN 300 ze względu na przebieg obecnego gazociągu wysokiego ciśnienia w pasie drogi wojewódzkiej, dróg gminnych jak również przez projektowane obszary Natura 2000. Nowa nitka zapewni również wyższy poziom bezpieczeństwa i skrócenie stref kontrolowanych w stosunku do starego gazociągu DN 300.

Proponowana trasa gazociągu przebiega w większości przez tereny użytkowane rolniczo i tylko w miejscowości Wólka Wojnowska przecina obszar zabudowy zagrodowej.

Odnosząc się do zarzutu odwołania dotyczącego naruszenia art. 10 § 1 Kpa, Kolegium wyjaśnia, iż z nadesłanych akt sprawy wynika, że organ I instancji pismem z dnia 22.03.2013r. poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Strony informowane były o powyższym, także w formie obwieszczeń.

Stosownie do sentencji pkt. 2 wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 grudnia 2012 r. sygn. akt. II OSK 1490/11: *Zarzut naruszenia postanowień art. 10 § 1 k.p.a. przez niezawiadomienie strony o zebraniu materiału dowodowego oraz możliwości wypowiedzenia się, co do tego i składania wniosków może odnieść skutek wówczas, gdy stawiająca go strona wykaże, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło jej dokonanie konkretnych czynności procesowych. Na stronie stawiającej zarzut spoczywa ciężar wykazania istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania a wynikiem sprawy.* (LEX nr 1286271)

W ocenie Kolegium takiego związku przyczynowego w treści odwołania P.Grabowskiej /działającej przez pełnomocnika/ nie wykazano, tj. związku, iż zarzucane uchybienie uniemożliwiło stronie dokonania jakichś konkretnych czynności procesowych.

Podkreślenia wymaga, iż aby odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji w sposób wnioskowany przez inwestora, organ musi wykazać jej niezgodność z przepisami prawa. Ocenia zatem legalność lokalizacji inwestycji w danym miejscu i nie ma kompetencji do oceny celowości czy też słuszności ewentualnej realizacji inwestycji celu publicznego na nieruchomości, która na tym etapie procesu inwestycyjnego stanowi własność prywatną (wyrok WSA w Warszawie z dnia 28.02.2012r. sygn.. akt. IVSa/Wa 1790/11).

Odnosząc się do zarzutu odwołania dot. naruszenia art. 1 ust.1 oraz art. 2 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, to w ocenie Kolegium w/w przepisy prawa nie zostały naruszone, bowiem na etapie lokalizacji inwestycji celu publicznego nie dokonuje się badania prawa własności do terenu inwestycji. Ponadto szczególny charakter inwestycji celu publicznego przesądza o tym, że ich realizacja nie może być ograniczona istniejącym stanem zagospodarowania terenu, gdyż zazwyczaj będzie od tego stanu odbiegać (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 1 lutego 2012 r. sygn. akt. II OSK 2189/10, LEX nr 1138103).

W ocenie Kolegium nie nastąpiło także naruszenie wskazanych w odwołaniach przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy.

Z treści znajdujących się w aktach administracyjnych map dołączonych przez inwestora do wniosku wynika, iż są to mapy przyjęte do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, o jakich stanowi powołany wyżej art.52 ust.2. W części tekstowej wniosku inwestor wskazał, że planuje się czasowe zajęcie na okres budowy pasa terenu. Jednocześnie

określił szerokość strefy kontrolnej dla gazociągu DN500 o szerokości 8,0m, dla gazociągu DN80 i DN50 projektowana jest strefa kontrolowana szerokości 4,0m.

Decyzja Burmistrza Ćmielowa z dnia 29.03.2013r. o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, wydana w sprawie przez organ działający w pierwszej instancji zawiera wszystkie elementy określone w art. 54 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Z akt rozpatrywanej sprawy wynika, iż wydanie tej decyzji poprzedzone zostało stosownym zawiadomieniem o wszczęciu postępowania podanym do publicznej wiadomości bo ogłoszonym na tablicy ogłoszeń i w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. Nadto, indywidualne zawiadomienia doręczono właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości, przez które ma przebiegać projektowany gazociąg. W taki sam sposób zawiadamiano o kolejnych czynnościach podejmowanych w toku postępowania oraz o wydanej decyzji. Do projektu decyzji uzyskano wszystkie, wymagane w art. 53 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uzgodnienia, jak również dokonano analizy warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikających z przepisów odrębnych, a także stanu faktycznego i prawnego terenu, na którym przewiduje się realizację inwestycji.

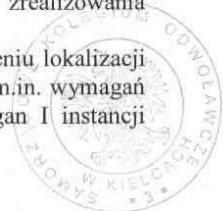
Powyższe wskazuje na spełnienie zarówno materialnoprawnych, jak i procesowych warunków do wydania decyzji w przedmiocie ustalenia projektowanej inwestycji gazociągu, dlatego brak jest podstaw prawnych do zakwestionowania zaskarżonej decyzji organu I instancji.

Należy bowiem podkreślić, iż według art. 52 ust. 3 oraz art. 56 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nie można uzależnić wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego od zobowiązania się wnioskodawcy do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków, jak również, nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi (np. zmiany trasy gazociągu lub wypłaty odszkodowania).

W tak wyznaczonych ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym granicach prawnych, organ ustalający lokalizację inwestycji celu publicznego w drodze decyzji administracyjnej, zobowiązany jest jedynie do oceny, czy wniosek inwestora spełnia wszystkie wymogi prawne w zakresie jego kompletności oraz czy projektowane zamierzenie inwestycyjne pozostaje w zgodności z przepisami prawa dotyczącymi tego zamierzenia, a także z przepisami prawa właściwymi ze względu na miejsce położenia projektowanej inwestycji.

Ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego w danym miejscu, inwestycji liniowej - jak w rozpatrywanej sprawie - na danym obszarze, nie podlega więc swobodnej ocenie organu, a tym bardziej nie jest zależne od woli właścicieli i innych osób, mających prawa do nieruchomości, na których inwestycja ma być położona. Sama bowiem decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji nie wkracza w sferę wykonywania praw przysługujących do nieruchomości, poza warunkami, które wynikają wprost z przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Może natomiast być podstawą do podejmowania kolejnych działań przewidzianych prawem, zmierzających do zrealizowania projektowanej inwestycji, ale tego dokonuje się w odrębnych postępowaniach.

Przepis art. 54 ustawy regulujący niezbędne elementy decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego w pkt 2 lit. d stanowi obowiązek zawarcia w takiej decyzji m.in. wymagań dotyczących ochrony interesów osób trzecich. W punkcie VII decyzji organ I instancji

określił następujące wymagania dotyczące interesów osób trzecich.

Analizując powyższe, stwierdzić należy, iż ochrona interesów osób trzecich została w niniejszym postępowaniu przez organ I instancji w pełni uwzględniona i zabezpieczona. Z treści uzasadnienia decyzji wynika, czym podyktowana jest proponowana trasa przebiegu gazociągu. Przy czym na etapie ustalania warunków zabudowy proponowany przebieg gazociągu jest jedynie **poslutowany przez inwestora**, bowiem konkretne jego usytuowanie rozstrzygnięte zostanie na etapie ewentualnego ubiegania się inwestora o pozwolenie na budowę.

W świetle powyższego, w ocenie Kolegium Odwoławczego, decyzja organu pierwszej instancji nie narusza prawa, brak jest zatem podstaw do zmiany bądź uchylenia zaskarżonej decyzji.

Skoro jednak odwołujący nie wyrażają zgody na realizację ww. inwestycji to wyjaśnić należy, iż zgodnie z aktualnym orzecnictwem sądowym celem decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego jest określenie możliwych działań inwestora wobec nieruchomości jak również wskazanie warunków i zasad, którym inwestycja powinna odpowiadać, przyjmując jako punkt odniesienia przepisy powszechnie obowiązujące, oraz wymagania ochrony interesów osób trzecich. Tego typu decyzja ma charakter promesy uprawniającej do uzyskania pozwolenia na budowę na warunkach w niej określonych i nie wskazuje konkretnego przebiegu trasy gazociągu. Zaproponowane przez inwestora usytuowanie może zostać potraktowanej jedynie postulatoryjnie.

Faktyczne rozpoczęcie robót budowlanych możliwe jest dopiero z chwilą udzielenia inwestorowi pozwolenia na budowę. Związanie decyzją o jakim mowa w art. 55 ustawy nie oznacza, że organ wydający pozwolenie na budowę jest zobowiązany udzielić pozwolenia na budowę stronie legitymującej się ważną decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Obowiązek wykazania się przez inwestora taką decyzją stanowi jedynie jeden z wielu warunków wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

W ocenie Kolegium w analizowanej sprawie nie nastąpiło naruszenie przepisów prawa, w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy.

Kwestie dotyczące usytuowania projektowanego gazociągu w bezpiecznej odległości od istniejących zabudowań badane będą na kolejnym etapie realizacji inwestycji tj. ewentualnego ubiegania się inwestora o pozwolenie na budowę.

Odnosząc się do zarzutów odwołania dot. konieczności uzyskania zgody właścicieli i użytkowników wieczystych działek przewidzianych pod inwestycję, to **Kolegium wyjaśnia, iż na etapie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego prawo własności nie jest badane.**

Zawarty w treści jednego z odwołań zarzut, w którym strona żąda zmiany proponowanej trasy gazociągu- nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa. Należy zaznaczyć, iż gdyby organ I instancji podjął działania proponowane przez strony odwołujące się i zmienił trasę wnioskowanego gazociągu, jego działania naruszałaby prawo, a w szczególności art. 52 ust.3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przepis ten stanowi, iż nie można uzależnić wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego od zobowiązania się wnioskodawcy do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.

Należy zauważyć, że zapisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie wymagają, aby w tym postępowaniu organ dokonywał badania prawa własności do terenu inwestycji objętego wnioskiem.

Ochrona interesów osób trzecich w postępowaniu dot. ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego nie może być oceniana tak szeroko, jak w kolejnym postępowaniu inwestycyjnym - pozwoleniu na budowę. W przeciwnym razie orzekanie o wymaganiach ochrony interesów osób trzecich w postępowaniu lokalizacyjnym pozbawiłoby w istocie osoby trzecie możliwości dochodzenia przysługujących im praw w późniejszym postępowaniu o pozwolenie na budowę, gdzie zagrożenia ich interesów przybierają o wiele bardziej konkretny kształt.

Z kolei, z punktu widzenia inwestora nie może być tak, że obowiązki z innego postępowania administracyjnego (pozwolenia na budowę) byłyby nakładane w postępowaniu lokalizacyjnym, a więc w innej sprawie i w innym postępowaniu. Skoro zasada ochrony interesu prawnego osób trzecich wyrażona w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym znajduje konkretyzację w Prawie budowlanym, to stosownie do wymogów tego prawa, obiekt budowlany należy projektować, budować i utrzymywać zgodnie z przepisami i w sposób zapewniający m. in. ochronę uzasadnionych interesów osób trzecich.

Celem decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego jest określenie możliwych działań inwestora wobec nieruchomości jak również wskazanie warunków i zasad, którym inwestycja powinna odpowiadać, przyjmując jako punkt odniesienia przepisy powszechnie obowiązujące, oraz wymagania ochrony interesów osób trzecich. Tego typu decyzja ma charakter promesy uprawniającej do uzyskania pozwolenia na budowę na warunkach w niej określonych. Faktyczne rozpoczęcie robót budowlanych możliwe jest dopiero z chwilą udzielenia inwestorowi pozwolenia na budowę. I dopiero na etapie wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę badane są kwestie dot. prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Z uwagi na dyspozycję art. 55 ustawy stanowiącego, że decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, wiąże organ wydający pozwolenie na budowę, organ administracji publicznej wydający pozwolenie na budowę nie może kształtować odmiennie warunków zabudowy, od tych, które zostały określone w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Związanie decyzją, o jakim mowa w art. 55 ustawy nie oznacza, że organ wydający pozwolenie na budowę jest zobowiązany udzielić pozwolenia na budowę stronie legitymującej się ważną decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Obowiązek wykazania się przez inwestora taką decyzją stanowi jedynie jeden z warunków wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt konkretnej sprawy stwierdzić należy, iż wbrew twierdzeniom stron odwołujących się, na etapie postępowania w przedmiocie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego prawo dysponowania terenem inwestycji na cele budowlane nie stanowi przesądzającego dowodu w sprawie, bowiem kwestie własności, nie były badane.

Decyzja lokalizacyjna wskazuje jedynie linie rozgraniczające teren inwestycji, w granicach których inwestor może zrealizować inwestycję. Przy czym, skoro ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego następuje na wniosek inwestora zatem, organ administracyjny nie posiada uprawnień do narzucania inwestorowi zmiany lokalizacji inwestycji, geodezyjnego regulowania granic działek, czy też kwestii dot. wypłacenia stosownej rekompensaty właścicielom działek przewidzianych pod planowaną inwestycję.

Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie upoważnia inwestora do rozpoczęcia robót budowlanych oraz nie rozstrzyga o usytuowaniu projektowanej inwestycji, lecz określa jedynie linie rozgraniczające teren inwestycji.

Także kwestie dotyczące odszkodowania, nie mogą stanowić przedmiotu badania na etapie ustalania lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Odnosząc się do wniosku pełnomocnika P.Danuty Grabowskiej wnoszącego o uchylenie decyzji i umorzenie postępowania, to w ocenie Kolegium umorzenie postępowania może nastąpić po wycofaniu wniosku przez inwestora, co w analizowanej sprawie nie wystąpiło i postępowanie nie stało się bezprzedmiotowe.

W ocenie Kolegium w sprawie nie wystąpiły przesłanki art. 138 § 2 Kpa, upoważniające organ odwoławczy do uchylenia decyzji organu pierwszej instancji, gdyż decyzja organu I instancji nie została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, oraz nie występuje konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy mający istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Decyzja ta jest ostateczna.

Jeżeli strona uzna, że decyzja jest sprzeczna z prawem może wnieść skargę /w 2 egz. z podaniem daty i numeru decyzji/ do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach ul.Prosta 10 za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Zespół orzekający Kolegium Odwoławczego:

Przewodnicząca: Irena Bałchanowska-Janus /sprawozdawca/.....
Członkowie: Róża Kowalkowska- Zmarzlik.....
Marta Malesza.....

Otrzymują:

1. Burmistrz Ćmielowa
z prośbą o poinformowanie stron o treści decyzji Kolegium
w sposób zwyczajowo przyjęty poprzez obwieszczenie
(na tablicy ogłoszeń Urzędu oraz w pobliżu miejsca wnioskowanej inwestycji, a także na stronie internetowej) jak również doręczenie decyzji wszystkim stronom postępowania
2. Pozostałe strony i osoby zainteresowane wg odrębnego wykazu